

Rok 1994

Rokem 1994 nastala v Petroviciích v souvislosti s projednáním záměru vybudovat v katastru obce spalovnu odpadů krizová situace. Členové obecního zastupitelstva se snažili občany přesvědčit o tom, že spalovna je velkým pokrokem, životní prostředí neznečišťuje a navíc přinese do obce i pokladny finanční prostředky a zaměstnanost pro občany.

Obecní zastupitelstvo bylo přesvědčeno, že když se stavba spalovny neuskuteční, dostane se obec do takové situace, že nebude možno provést žádné práce pro zlepšení obce na příklad opravy místních komunikací, opravy kanalizace, dokončení prací na rozšíření místního hřbitova a další nutné obce včetně výstavby čistírny odpadních vod. Věsám přesvědčení začli tak daleko, že se ukýřili i k zastavení občanu tím, že nebude-li postavena spalovna, nebude obec ani schopna zaplatit provoz veřejného osvětlení a ústka za odvoz domovního odpadu bude činit za jednu popelnicí 1.700 Kč ročně. S výstavbou spalovny nebylo mnoho občanů. Byli mezi nimi

i ti, kteří trvale z Petrovic nebydli ale
 budují zde, podnikají o naší s obcí dobré
 úmysly. Odpor občanů se opíral především
 o to, že se jedná o společenou nebezpečných
 odpadů která by měla stát na rozhraní
 chráněné krajinné oblasti Moravský úval,
 na Podolí jsou dva rybníky které slouží
 nejen zdejšímu lidem k rekreaci, pod stadiónem
 rybníkem býval v době školních prázdnin
 stanoviště táboru skautů. V nedalekém údolí
 pod téžákem je rodajem který pomůže
 zřísobovat pitnou vodou obec Petřovice.
 Většina občanů zastává názor, že si členové
 občanského zastupitelstva svým tvrdošijským
 postojem k výstavbě spolovny znehodnocují
 svoje dosavadní práci pro obec, která byla
 velmi iniciativní. Někteří občané soudí, že
 zastupitel obec ukolébá dosavadními úspěchy,
 podcenili názor petrovických občanů na výstavbu
 spolovny a nepovedli brzd od počátku
 na nich samostatných vyjádření k tak zásadně
 důležité záležitosti Petrovic. Klavně v řadách
 místních podnikatelů vrostla silná opozice,
 která činila rozhodné kroky proti výstavbě
 spolovny. Z jejího podnětu vznikla občanská
 petice, požadující vypracování referenda v dané
 věci v místním referendu v sobotu 26. III. 1994

rozhodli občané Petrovice, že se připravovaná výstavba spalovny průmyslových odpadů neuskuteční. Že 316 oprávněných občanů hlasovalo 288. Pro výstavbu spalovny se jich vyslovilo 52, proti výstavbě 203. Neplatných hlasů bylo 33. Po tomto referendu vzdalo se státní mandátu Filipů Občanů zástupitelstva.

Jsou to:	Veriškovarovi Filipi	115.
	Matuska Josef	62.
Hetekla Josef	Paulk Václav	115
	Kukula Jeroslav	77.
	Flouš Antonín	116.
	Malich Jan	72
	Děma Ota	121.

Jako náhradník byl zvolen Sloudek Miroslav. Nábor občanů na toto jednání odstupujících zástupců obce je takový, že se jedná o urozenou jediňost těchto lidí.

Neobyčejně krásný a jedinečný pohled poskytovalo několikobektorové pole ležící po protější straně silnice vedoucí z Rojce do Petrovic a totožnosti se odbojenky po Boží mluvě. Toto pole oseli letos družstevníci rostlinnou smonou svazemka která je silně medonosná a která jistě udělala radost všem včelařům z Petrovic i okolních obcí. Pčel bylo na tomto poli v době květu

stroženky takové množství, že jejích travění se slézalo a dosti silný hukot. Toto tlesání-fiolové hukotouí stroženkové pole bylo terčí nádborné, že kolem, jedoucí i jedoucí lidé zastarovali, toto pole fotografovali a rychle nátkali jako krásu a silnou sídu. Stroženka žubela družstevní zemědělcí pro sklizeň semene a které je a zobrazení mezi řečlejší veliký zájem.

Petrovičtí hasiči oslavili ve dnech 10. a 11. září 1994 své výročí založení Skoru dobrovolných hasičů. V sobotu 10. září 1994 se konala v 19 hodin v Kulturním domě slavnostní valná hromada a po jejím ukončení byla pořádána taneční zábava. V neděli 11. září 1994 dopoledne byl na programu Den otevřených dveří a výstava hasičské techniky, kde bylo možno vidět i první stříkačku z roku 1912, se kterou přijeli hasiči z Bořictova. Ve 14 hodin proběhlo námětové cvičení a po jeho ukončení brálo při posezení a občerstvení petrovičtí lidová hudba „STYL“. Nedělní část slavnosti se odkývalo na nási u kapličky.

Oslavy stého výročí doplnil svým
 poděkováním petrovickým kvasičům za
 dlouhodobé práci starosty obce Otlois
 Sedlák. Jako projev díky předal mistrů-
 mu Uvidskému sboru do užití aister-
 novou stříkočku, škoda 706. Jako starší
 vozidlo je zakoupil Obecni úřad. Místní
 nadšenci z řad mistrů kvasičů odpra-
 covale na jejich opravách mnoho hodin
 zdarma, takže stříkočka vypadá jako nová.

Oby byl zápis v kronice úplný, je třeba
 jej ještě doplnit seznamem několika
 ještě nezapsaných soukromých podniká-
 telů kteří v naší obci rozvinuli svoji činnost.

Jsou to:

Souček Josef, Petrovice 162 - autodoprava.
 Musil Josef, Petrovice 160 - stolářská výroba.
 Musil Jan, Petrovice 161 - stavební firma.
 Nečas Václav, Petrovice 10 - autoškola.
 Děmečková Jiřina, bytem v Brně - vedoucí
 ubytovacího zařízení „Větrná“
 Benk Vlastimil, Petrovice 151 - malíř-noblerá.

Letos byla otevřena v místnosti vedle
 autobusové čekárny kancelář fabricky

Slavnostně vzjemně pojišťovny. Pěkněku
vede občanské zastupace pojišťovny
jiří micka, Petruše 144. U této pojiš-
ťovny lze uzavřít pojištění trvale
obydlené domácnosti, pojištění staveb,
pojištění odpovědnosti za škodu, pojištění
motorových vozidel a úrazové pojištění.

Před ukončením čtyřletého volebního
období vydalo občanské zastupitelstvo tuto
vyhlášku:

Vážení občane!

Protože se blíží konec volebního období,
je čas rekapitulovat činnost vedení obce,
které po čtyři roky obec spravovalo.

Obec bude novému vedení předána bez
dluhů a s vytvořením všech předpokladů
pro vstup do dalšího volebního období.

Spokojenost s jednotlivými členy občanského
zastupitelstva i rady si občane posoudí
sami. Těžší vedení obce vesla předjetím
rada, ale pomoc zastupitelstva v mnoha
případech byla nezastupitelná.

Stávající vedení obce děkuje všem těm
občanům kteří jakýmkoliv způsobem
pomohli k rozkvětu obce a vyžádá
všechny schopné lidi, aby se zapojili

do práce pro obec.

Volby nového Obecního zastupitelstva v Petrovicích byly provedeny dne 18 a 19 listopadu 1994 v sále místního kulturního domu pod dohledem volební komise, kterou tvořili tyto občané:

Dvořáček Miroslav, bytem Petrovice	131
Mička Jiří,	144
Hlavík Ladislav,	93
Dvořáček Libor,	137
ing. Manoušek František,	96

Zapísovatel:

Nečas Zdeněk, bytem Petrovice. 66

Pro volby v Petrovicích byl vydán pouze jeden hlasovací lístek se jmény deseti kandidátů. Z těchto deseti kandidátů bylo zvoleno devět do Obecního zastupitelstva.

Dne 20. listopadu 1994 bylo provedeno ustavující zasedání Obecního zastupitelstva pro obec Petrovice. Na tomto zasedání byli přítomni:

Olois Sedláč, dosavadní starosta,
Nečas Zdeněk jako zapísovatel a devět zvolených členů nového Obecního zastupitelstva kteří složili příslušný slib.

Do složení slibu následovalo volba starosty, jeho zástupce a členů rady. Jako starosta byl zvolen Milan Pivoňáček bytem Petrovice č. 149.

Zástupce starosty. Vladimír Paulík, bytem Petrovice č. 145.

Členové obecní rady:

Milada Kašubová, Petrovice 150 - finanční komise,

Josef Souček, bytem Petrovice 162 - kulturní komise, kontrolní,

Jan Musil, bytem Petrovice 161 - stavební komise,

Václav Nečas, bytem Petrovice 10 - kulturní komise,

Anna Pivoňáková, bytem Petrovice 131 - sociální komise,

Rostislav Müller, bytem Petrovice 164 - člen rady,

Josef Musil, bytem Petrovice 160 - člen rady.

Letos byly dokončeny práce spojené s rozšířením místního hřbitova, opraveny zdi staré části hřbitova a dokončeno tentokrát odvodnění kostela, se kterým se započalo již v loňském roce. Dřívější kostela

byla opravena elektroinstalace o částečně
opraveny omítky. Na místním hřbitově
se začalo s vyrovnávacím prací. V jarním
období byla opravena i kaplička na petro-
vské nábřeží. Po její opravě se u ní odhybovala
slonost. Božího těla se počítá účast
věřících. Například dojmem působí na
kolemjdoucí ubohý starý obou božíků muž
a kříže stojící u silnice vedoucí z
Petruvic do Rejce. Omítky z obou božíků
muž je částečně opadala a podstavec
kříže se pomalu rozpadá. Před listopadem
r. 1989 v době tak zvané totality, bývaly
obě boží muže pěkně vzájemně obklopeny
o te vyklenáček a jejich horní části bývaly
obrázky svatých. Tyto obrázky jsou zničeny
mládeží, která se má od tanečnických zářek
a dělá si z nich terče pro svoji palku. Čame-
rům. Totéž kříž býval natřen barvou, nápis
na něm býval čitelný a opraven byl i
podstavec. Pěkné zůstaly jenom brázy a v
létě křetoucí polozář. který u kříže nějaký
dobročinný zasadil. Petrovická farma je
již delší dobu bez duchovního správy.
Předem doktor Kruttl který zde po dobu asi
35 let působil, musel v důsledku stáří a
nemoci svoji duchovní činnost zanechat.

jižy kněz zatím do Petrovic dosazen nebyl.
 Bohoslužby a církevní obřady vykonávají
 střídavě faráři z okolních farností.

Trávka zajímavosti o minulosti petrovických
 hospod.

Dle účtu které vyryl čičtím tesařský
 mistr do zkrutné tvorbě, vedl do bestin-
 ského sídla, byla hospoda u Součka postar-
 vena v první polovině osmáctého století.
 Neboť prý je postavit nájezdí bratřena
 z Roggenortu. Přesla století, měnili se
 majitelé i star bestinec. Letos až jom
 dostává zaslukou sdružení ROGGEN dorou
 tvář obý mohl sloužit k pohodlí nástě-
 nů. Hostinec byl již delší dobu neobydlen.
 Nejstarší záznam který se mi podařilo
 objevit je protokol o zasedání líbezného
 zastupitelstva ze dne 25. června 1893.
 Slova se ujímá starosta obce Tomáš Weiss
 a praví: Hostinec č. 20, který přišel ke
 vlastnictví Aloise Součka jest zde již od
 nepoměti. Stojí na nási u veřejné cesty,
 je dosti prostorný a pro okčanstvo telmi
 telmi pohodlný. Hostinec druhý na
 Ouleblích jest již odlehlejší a většinou
 pro cizí přístupnější. Kromě toho by

majitel Alois Souček z čísla 20 nepovolením
koncese ztratil výživu pro rodinu a snad
přišel na mizinu. Ze všech těchto důvodů
navrhují obyčejnou žádost jeho o koncesi
hostinskou podporovati. Návrh byl přijat
všemi hlasy přítomných.

Od druhé hospodě v Petronciáků jednalo se dle
protokolu ze zasedání obecního výboru
dne 2. září 1894.

Předmět jednání:

Petrozdání obecního ^{výboru} způsobilosti domu
č. 61 v Petronciáků k zřízení hostinac,
vládně přenesení náleru z domu č. 40 na
tento dům. Po delší poradě uznal výbor
náslédozně. Nám číslo 61 bývalo kontribuční
sýpek lodě se k zřízení místnosti hostinské
co se místnosti utmít tyče. Policejní dozor
může se vykonávati snadno a bezodně.

Jest pouze záhada jedna, že majitelka domu
toto Josefa Musilová není majitelem otcovské
pozemku jehož přec pro příchod, příjezd, pro
dvorek, k vůli záobodům, přípočnou kůlničku
potřebuje. Majitelka domu může disponovati
pouze ohrajem domu po okop, kdežto všechna
ostatní pozemek otců domu je majetkem obecním.
Ze obnos jež Josefa Musilová na odčoupení
potřebného místa nabízela, nemůže obec

pozemek, odpřodati.

Protokol sepsaný o sezení obecního výboru dne 16. prosince 1894.

Předmět jednání:

Vyjádření o přenesení živnosti hostinské z domu č. 40 na dům č. 61.

Ple úředního ohlednutí místnosti hostinských na domě č. 61. shledáno, že k tomu účelu jest zařízena jedna dostatečně velká světnice se dvěma vchody.

Prorek, dva vchody v sklep v cellem dobrém stavu. Ze zdravotnických ohledů nemůže se nichto namítati, rovněž z bezpečnostních důvodů. Povětadř pak policejní dohlídka je snadně možná, nemú obec proú by přenesení živnosti na tento dům trápila.

Starosta Jan Droňáček tedy navrhuje, aby přenesení povoleno bylo, což výbor jednoblasně přijímá vzhledem k tomu, že majitelka dotyčného domu ohledně místa obecního které se jí odpřodati má, s obcí se dohodla.

Z protokolu sepsaného při schůzi obecního výboru dne 12. prosince 1896.

Předmět jednání:

Vyjádření se o žádosti Ostolda Musila, řezníka v Petrovicích, za koncesi k náletu piva, tina a kořalky na domě č. 61.

Starosta obce Jan Provošek přečetl žádost Osvoldo Musila za c. l. okresní hejtmanské za propůjčení lonce se na jeho jméno a z prorožování žitnosti hostinské na domě č. 67. Vyzval pak přítomní aby urodit se se, podali v té věci určitý návrh. Hlásí se ke slovu radní Ondřej Dečers o proci:

Poněadž hostinská žitnost, o níž Osvold Musil žádá, prorožoval již jeho otec a po smrti téhož matka žadatelova, je spravedlivá, aby se žádosti nekladly překážky ze strany výboru o dosazení lonce se a sice proto, poněadž žadatel je marotně bezúbohý, zachovalý i penolehý tak, že jest se nadíti, že prorožování žitnosti hostinské nezneužije se příčině marotní, místnost dotýká byla již dříve komisi- onálně obledána a za vhodnou a příčině zdravotní uznána. Konečně uznati důžno, že hostince na tom místě při silnici okresní je zapotřebí. K tomu se přítomní přidali o jednodušené návrh sešli.

Část protokolu se sešlze obecního výboru dne 3. června 1898.

Uspěsti se má, zdali výbor se žádosti Osvoldo Musila, hostinského v Petrovicích, za odprodejnou obecního pozemku s hostincem č. 67. souvedělibo a to dílem na přístavek, dílem na zahrádku

potřebného. K rozboru pozna starosty bylo usneseno: Nejistnému Osvaldu Musilovi budež odpředáno tolik pídy kolik bude zapotřebí, aby se místnosti bestinské a jiné potřebné zaříditi mohl, počítaje i bestinskou zahrádkou. Cena 1 □ (sátek) byla určena na 1 zł. Celkem bylo Osvaldu Musilovi odpředáno 200 □.

Protokol ze schůze obecního výboru 29. VI 1900.
Předmět jednání:

Vyjádřiti se k žádosti Jana Prolopa a Petrotie d. št. aby mu parcely byl zálet píry a kořalky, za kterou přičinou žádal c. k. okresní hejtmanství okonaesi. Při rozboru a pojednání o této záležitosti ukázalo se, že většina členů obecního výboru má záto, že místnosti jimiž žadatel disponuje, nebudou vyhovovati a že starý c. k. okresní hejtmanství sotva se s nimi spoloží. Co se týká potřeby nového bestince, máví většina členů, že pro oba samu dostačuje dosavadní bestince. Společně-li žadatel jak se zdá, na cestující a cizí hosty, je to jeho záležitost. Celkem shodli se přítomní na tom, aby se ponechalo starému c. k. hejtmanství samému žádost tuto vyříditi. Žádost byla zřejmé zamítnuta.

Z protokolu ze schůzky Obecního výboru
ze dne 3. března 1907.

Na prvním místě projednává se žádost
Dečana Karla a frontáka Součka obchodníka
obchodníka v Petronicích o statekni místa
na Oulekčích naproti hostinci Ostralda
Musila. Usneseno jednomyslně část pozemky
rozprodati na statekni místa. Dečan Karel
uchází se o statekni místo v rohu mezi
silnicí a cestou do žetírů. Usneseno místo
to mu přenechati. Frontáku Součkovi přene-
chal by se pozemek pod tímto místem.

Karel Dečan nabízi za 1 □ - 3 - K. Ředitel
Trávníček lénecne navrhuje vzhledem k tomu,
že ještě také Ostrald Musil žádá o totéž
místo aby na dotyčné pozemky přededna
byla veřejná dražba. Karel Dečan se obrátil
proti tomuto návrhu z toho důvodu, že na
dražbější prodeje statekniích míst žádných
dražeb nebylo a místo to jemu statekni
slíbeno bylo, takže žádost jen určití cenu
toboto statekniho místa. Protože nebylo možno
dociiliti mezi těmito třemi osobami, bylo potra-
čováno na schůzce výboru v jednání o tomto
předmětu za přítomnosti členů výboru o
zástupce velkostoflu knížete Salma který
trval na uskutečnění veřejné dražby.

Dne 28. dubna 1907 byla tato dražba pře-
vedena. Jan Provošek, první vedoucí, zahájil
prodej a chvilku dražební předměty.

1. Každý koupěchtivý musí složit 20.- K.
2. Každý kdo koupí statekni místo, záru-
čuje se, do čtyř týdnů cenu místa složit
v hotovosti u představenstva obce.

Odměření jsou tři díly, každý 10 \square široký
podél silnice a 15 \square dlouhý.

První se licitovat první díl od cesty do
žďáru, jeden čtvereční sáh za protokolnou
cenu 4.-K. Toto první místo koupil za
nejvyšší podanou cenu 4.80K Karel Dečers
starosta a rolník v Petronicích č. 25.

Průběhem k licitaci druhého dílu, tento
díl koupil za nejvyšší podanou cenu 8.60K
za 1 \square Ostrald Musil, hostinský, Petronice 61.

Následovala dražba třetího dílece o který
nebyl za cenu 4.-K za sáh. Snížila se tedy
protokolná cena na 3.-K za jeden sáh čtvereční.

Tento třetí dílece koupil za nejvyšší podanou
cenu 8.20K za jeden sáh také hostinský
Ostrald Musil. V druhé části stojí na těchto
pozemcích restaurace Milana Provošela
opřeno z Petronie č. 119.

Póčasí v roce 1994.

Celý měsíc leden a první polovina měsíce února byla neobyčejně teplá. Několik dní vystoupila teplota až na $+9^{\circ}$. Období mrazů nastalo až 11 února kdy napadl sníh a denní teploty se pohybovaly kolem 15° pod nulou. Mrazivé počasí trvalo až do 21. února kdy se oteplilo. Denní teploty nepřesahovaly -4° , denní vystoupily na $+2^{\circ}$ - $+6^{\circ}$. 26 února táhly první široké husy z jihu na sever. Počátek měsíce března byl mlhavý, s mírnými přehánkami sněhu nebo deště. 10 března se oblačnost rozpadla a nastalo mírně teple předjarní počasí. 13. a 14. března se přiblížila bouřě provázená silným větrem. Při úmž napadl sníh který se drubý den rozpustil. 15 března začal tít čápu bílýh. 22 března bylo vidět na Outelblak družstevníky které přeprazovali písku pro jarní seti obilí. 24 března přišel z jihu konipas bílý a 26 března reket domáci. Koncem března vystoupily denní teploty na $+14^{\circ}$. 4 dubna na velikonocní pondělí bylo ráno 5° pod nulou a napadlo slabá vrstva sněhu. I po dalších dnech bylo velice oblačno se silnými dešťovými přehánkami které se střídaly se sněhem. Toto oblačné, nevlidné počasí trvalo až do 28 dubna kdy nastalo pravé jarní počasí.

a zúčoly živost pedonny. První polovina měsíce čítrna byla oblačná a deštivá. Ledoví muži letos zúčně mrazy nepřinesly. Konec měsíce čítrna byl velmi teplý a suchý. V měsíci čítrnu bylo oblačno a sucho. Po tomto oblačném počasí nastala dne 20 čítrna prarů tropická vedra doprovázená dosti silným suchým větrem. Někteří dny dosahovala denní teplota až 36° nad nulou. Toto tropické počasí trvalo až do 5. čítrna. V této době bylo již vidět, jak sucho zapůsobilu na přirodu. Na jižních svazích a jazyk suchých místech byla tráva horkem vypálena až do hněda a bylo zřejmé, že neroste buď zúčně nebo velmi malá otava. Toto horké a suché počasí pralo také v rýtoji některých kmzích škůdců jako jsou různé mšice, mandelinka bramborová, které se vyskytvaly velké množstvů a pěstitele brambor je nestálice sbírat. Tomu, kdo nerovnal sběru mandelinky náležitou pozornost, zůstaly v krátké době na poli jen bezlisté stonky bramborové natě. Také v obilních lesích suché a horké počasí podpořilo nekýřový výskyt lýložroutů. Očekávaný déšť přišel až 5. čítrna, kdy se v odpoledních hodinách obloha zatáhla tmavými mraky, přikrvala se

bouřka, kterou doprovázel výdatný déšť a
 ocelovaný déšť. Deštivé počasí potrvalo do
 10. července. V této době značně zemědělců
 sklízeli ozimé ječmeny jejichž úroda byla
 následkem sucha velmi slabá. Na některých
 polích bylo zrna zoschlé až na 1/3 normální
 velikosti. Od 11 do 17 července trvalo zase
 horké a suché počasí. Večer 17 července přišlo
 bouřka se silným větrem a deštěm. Po této
 bouřce trvalo čile tropické počasí s denními
 teplotami 18°-20° nad nulou a s denními
 teplotami +30° a více. Napršelo zase až
 2. srpna kdy se opětovně přichýlila bouře
 doprovázená krupobitím. V neděli 7 srpna
 a v noci z 10 na 11 srpna za bouřlivého počasí
 přeroly deštivé vody skvěly se svažujícími
 poli ornými a zamořily ji do potoků a níže
 položených míst. Totéž se opakovalo i v noci
 ze 26 na 27 září a ve den 3. října. Po těchto
 lijákových narástlo v okolních lesích nekypelá
 množství rozaných kůb. Dne 4. října se silně
 ochladilo a 7. října padal celý den sníh s
 deštěm. Další dny bylo normální podzimní
 počasí s občasnými denními mrazíky v místech.
 Silnější mrazy přišly až začátkem prosince.
 4 a 5 prosince přišlo a tvořila se ledovka která
 stěžovala provoz na silnicích. V noci z 20 na 21

prosinec napadlo asi šam sréku který
zústal tezet i přes vónčení srétky. Po téžto
srétkách srék roztal, otevřelo se a Silvestr
byl tepý jako no jáře.

Rok 1995

Nový rok + Petrovičák začal tím, že
občané neměli kom jít si popovídat a
ubosít žízeň. Restaurace pod větrákem
je již od 1. října 1994 uzavřena. Tento
nedostatek je částečně napraven prode-
jem lahvevého piva v prodejné spotřeb-
ního zboží "Jednota" a o další večerní
pokostění občanů se postarali členové
Storu dobrovolných hasičů, kteří ve své
klubovně + Kulturním domě každý
den ve večerních hodinách prodávali
točené pivo a jiné alkoholické nápoje.
Restauraci pod větrákem otevřel až
26 února 1995 nový nájemec pan Stanislav
Křepenský. V pátek 3 března 1995 se
sešli pozvaní hosté na slavnostní otevření
Penzionu u broběňky, který vznikl částečnou
renovací bývalé panství hospody zásluhou
bratrů Musilových (přízviskem Hočerových)